

[Statsministeren.]

Forslag er efter min Overbevisning den sikre Vej til at umuliggøre noget Mæglingforslags Vedtagelse i Fremtiden.

Man kunde nu sige til mig og med Rette: Naar du maa anse Voldgiftstankens Vej for den rigtigste, hvorfor foreslaar du saa Mæglingforslaget ophøjet til Lov? Det gør jeg af to Grunde. For det første fordi det er min Opfattelse, at den Strejke og Arbejdsstandsning, der foreligger, nu har været længe nok. Den har bragt Ulykker nok og Tab nok over det i Forvejen fattige Samfund, og derfor er det paa høje Tid at faa den bragt til Ophør, saa Arbejdet kommer i Gang og Værdiskabelse kan blive paabegyndt; og ved en Voldgiftsrets Nedsættelse til Undersøgelse af Sagen, en Ret, der skal indhente Oplysninger og danne sig et virkeligt sagligt Skøn over, hvad der er det rigtige, vil der selvfølgelig gaa en ikke helt ubetydelig Tid. Den anden Grund til, at jeg ikke foreslaar en Voldgift, er den, at jeg, saadan som jeg har bedømt Situationen, har fundet, at der inden for Arbejderkredse var en større principiel Modstand mod Voldgiftsrettens Vej end mod at ophøje et Mæglingforslag til Lov. Lovforslaget er altsaa faktisk fra min og fra Regeringens Side Udtryk for et Hensyn, man har taget til Arbejderne for ikke mere end højst nødvendigt at krænke den Opfattelse, de har. Desværre synes det ikke, at Arbejderne har forstaaet dette, og det er heller ikke mit Indtryk, at de, som selv mener at være de rette Talsmænd for Arbejderne, har ydet noget Bidrag til at faa dem til at forstaa det.

Jeg vil dog gerne tilføje, at det er min Opfattelse, man ikke kan fortsætte med at gaa den Vej, i hvert Fald ikke i det lange Løb, at ophøje Mæglingforslag til Lov. Lønfastsættelse er en vigtig Faktor i hele vort Lands økonomiske Velfærd, og at overlade den til en enkelt Mand, hvis Hovedopgave ikke er at finde frem til det, der økonomisk er det rigtige, men til noget, som et Par stridende Parter lettest kan blive enige om, er ikke et Grundlag at bygge et Lands Økonomi paa. Det er i Virkeligheden at overlade til Forligsmanden at træffe Afgørelse med Hensyn til hele vor Erhvervs politik, hele vor Valutapolitik og derigennem ogsaa i høj Grad vor finansielle Politik. Derfor gentager jeg, det er min Opfattelse, at man ikke i Længden kan fortsætte ad denne Vej. Der maa en anden Ordning til, og jeg skulde være meget tilfreds, om man nu fra Rigsdagens Side, da man har set, at man ikke kommer uden om Rigsdagens Indgriben, da i hvert Fald dens Flertal har

anerkendt det, kunde gaa ind i en saglig Forhandling om at naa frem til en Løsning, der virkelig kunde danne Grundlag for Landets økonomiske Politik i Fremtiden og kunde blive forstaaet af de stridende Parter, saaledes at de ogsaa vilde bøje sig derfor, selv om de ikke i alle Tilfælde kunde anerkende det rigtige deri. Saadan har vi det jo paa det juridiske Omraade. Vi bøjer os for Domstolene, selv om vi i visse Tilfælde ikke kan se Visdommen i de Domme, der afsiges; vi erkender, at det, at den enkelte tager sig selv til Rette, fordi han har større Magt end den, han staar over for, ikke er Vejen til et ordnet Samfund. Men hvad der gælder paa det retslige Omraade, gælder efter min Mening ikke mindre paa det økonomiske Omraade.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det forelagte Forslag til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer antagelig omkring Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben m. v.

Valgt blev: *Arnth Jensen, From, Hans Conrad Koefoed, Nørskov, Johs. Christiansen, Victor Gram, Leonhard Hansen, Rasmus Hansen, Hækkerup, Frode Jakobsen, Ole Bjørn Kraft, Bartholdy, Carsten Raft, Svend Nielsen og Fuglsang.*

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4357; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1103).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.